

עריכה מחודשת

לסליחות

לפי מנהגי האשכנזים

**מהדורה שנייה
אב תשפ"א**

©
**כל הזכויות שמורות
לישיבת "ברכת יוסף"
אלון מורה**

office@yelonmoreh.co.il

עריכה מוחודשת לסליחות, לפי מנהגי האשכנזים

בדורות קודמים מצאנו, שבעה שינוי במצוו של עם ישראל ראו חכמים לשנות את התפילהות, ולהתאיםן למציאות החדשיה. דוגמא בולטת לכך, אנו מוצאים במסכת מגילה, דף יז ע"ב, שם מובאים שני אמרים. האחד: "שמעון הפקולי הסדר שモונה עשרה ברכות על הסדר, לפני רבן גמליאל ביבנה", והשני: "תנא: מאה ועשרים זקנים וביהם כמה נביים הסדרו שモונה עשרה ברכות על הסדר". הסתירה בולטת לעין! מאה ועשרים זקנים, וביהם גם נביים, הם אנשי הכנסת הגודולה שהיו בראשית ימי הבית השני. רבן גמליאל ביבנה, היה לאחר הרבנן בית שני. א"כ, מי סידר את תפילת עמידה?

ברור, שעם בניית בית שני, תיקנו אנשי הכנסת הגודולה את הבקשות המתאימות לזמן בית המקדש. כאשר חרב הבית, חלק מהבקשות הפכו ללא רלוונטיות. לכן עמד רבן גמליאל, ותיקן בקשות חדשות, כמספר הבקשות הקודמות, והתאיםן למציב החדש.

פיוטי הסליחות נכתבו בגלות, והם כוללים שני עניינים מרכזיים. האחד, בקשת סליחה על עבירות וחטאיהם, והשני, על המצב הירוד של ישראל בגלות, נרדפים, נשחתים, בזוים וככ'.

ב"ה, זיכינו לשוב לארצו, לבנות ולהבנות! התורה חוזרת ללימודיה, ועם ישראל ומדינת ישראל הם במעמד עליון, גם בעיני אומות העולם. כפיות טובה כלפי הקב"ה היא, להמשיך ולהתלוון על מצבנו הירוד. לכן, הגיעעה העת לעורך מחדש את הסליחות. להשמיט את הסליחות העוסקות במצבנו בגלות, ולומר רק את אלה העוסקות בבקשת סליחה.

גם זכות אבות, העקיידה וכו', ראוי שייהיו חלק מהסליחות. העERICA המוחודשת מיועדת בראשונה לישיבתנו, ישיבת אלון מורה, ולכל ציבור אשר ימצא בכך אמת.

יה רצון שתתקבלנה תפילותינו לרצון!

אליכם לבנון, אלון מורה.

על פי הוראת הרב לבנון, ניגשתי לעורך את סלייחות האשכנזים. לדבריו בהקדמתו, בעיקר יש כאן השמטה של הסלייחות שאינן מתאימות למצבנו הלאומי בזמן זהה. במספר מקומות בוודדים קיצרנו את שהיה ארוך.

בד בבד ניסינו להשאיר את הצורה המקורית בה, לכל יום יש סלייחות שונות, במבנה פחות או יותר אחד. בימים לפני ראש השנה השדרנו שתי סלייחות ופזמון. בעבר ראש השנה שמנוה סלייחות ופזמון ובערוב יום החפורים סלייחות ופזמון. בעשרה ימי תשובה שלוש סלייחות ופזמון ובערוב יום החפורים שתי סלייחות ופזמון. סלייחות בודדות, דוגמת "מלacci רחמים" ו"זכור ברית" השארנו למות נימת מה גלותית שקיימת בהם, עקב חשבותן וההזהרות הריגשיות שהן מעוררות.

מצורפת בזה רשימת הסלייחות על פי המספר המקובל, כדי שגם מי שאינו אוחז בערכיה המחדשת יוכל להציף بكلות לקהל האומר את הסלייחות.

- מוצ"ש : א, ב, ג, ד
- יום ב : כ, לב, פזמון ז
- יום ג : לג, לד, פזמון כב
- יום ד : נה, סב, פזמון יג
- יום ה : כו, לא, פזמון טז
- יום ו : לב, לד, פזמון יי
- יום ז : נה, סב, פזמון כב
- ערב ר"ה : כג, כד, כז, כח, כט, לה, לו, פזמון לח,
פזמון מ
- צום גדליה : מב, מד מה, פזמון מה, מט,
- יום שני תשובה : נב, נד, נה, פזמון נז
- יום שלישי תשובה : ס, סו, סז, פזמון סה
- יום רביעי תשובה : עא, עד, נה, פזמון עג
- יום חמישי תשובה : עו, עז, פג, פזמון פב
- ערב יום כיפור : פה, פו, פזמון פז

חנינה משלוף
אלול תשפ

תוכן

סליחות ליום א.....ז
סליחות ליום ב.....כד
סליחות ליום ג.....מ
סליחות ליום ד
.....נו
סליחות ליום ה.....עב
סליחות ליום ו.....פח
סליחות ליום ז.....קד
סליחות לערב ראש השנה.....קכ
סליחות לצום גדריה.....קנד
סליחות ליום שני מעשרה ימי תשובה.....קעג
סליחות ליום שלישי מעשרה ימי תשובה
.....קצ
סליחות ליום רביעי מעשרה ימי תשובה
.....רץ
סליחות ליום חמישי מעשרה ימי תשובה
.....רכה
סליחות לערב יום כיפור
.....רמב

סליחות ליום א

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוך סלה. אשרי העם
 שפכה לו אשרי העם שמי אלהיו. תהלה לדוד,
 ארוממך אלוהי המליך ואברכה שמך לעולם ועד. בכל
 יום אברכך ואהלה שמך לעולם ועד. גדול יי ומלהל
 מאד ולגדלו אין חק. דור דור ישבח מעשיך
 וגבורתיך יגידה. הדר כבוד הוזך ודבורי נפלאותיך
 אשיתה. ועוזו נוראתייך יאמרו וגדולתך אספנזה. זכר
 רב טובך יביעו וצדקהך ירגנו. מנין ורchrom יי ארך
 אפים וגדל חסד. טוב יי לפל ורחמיו על כל מעשינו.
 יודוך יי כל מעשיך וחסיך יברכיכה. כבוד מלכותך
 יאמרו וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבוריתו
 וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עלמים
 וממשלתך בכל דור ועדור. סומך יי לכל הנפלים וזוקף
 לכל הփופים. עיני כל אליך ישברו ואהפה נתן להם
 את אכם בעתו. פותח את ייך ומשביע לכל חי רצון.
 צדיק יי בכל דרכיו וחסיך בכל מעשינו. קרוב יי לכל
 קראיו לכל אשר יקראו באהמת. רצון יראו יעשה
 ואת שערתם ישמע ויושיעם. שומר יי את כל אהביו
 ואת כל הרשעים ישמיד. תהלה יי ידבר פי ויברך כל
 بشر שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם הילויה.

ועתה יגדל נא פם אדרני באשר דברת לאמר: זכר רחמייך יי וחסיך כי
 מעולם הפה:

יתגadel ויתקדש שם רבא. בעלמא די ברא קרעותה, זימליך מלכיותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחיכון ובזימיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרביב ואמרו Amen. זה א שם רבא מברך לעלם וילעומי עלמי. יתברך וישטבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעללה ויתהקלל, שם דקדושא בריך הוא, לעילא מן כל ברכתא ושירטה, תשבחתא ונחמתה, דאמירן בעלמא. ואמרו Amen:

לך אדני האדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר. מה נדבר ומה נatzדק: נחפה דרכינו ונחלרה ונשובה אליך. כי ימינך פשטטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניה. כדים וכראשים דפקנו דלתיך: דלתייך דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שמע תפלה עדייך כל בשר יבאו: יבו א כל בשר להשתחות לפניך יי: יבו ואו ישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמה: באו נשתחווה ונכרעה נברכה לפניך יי: עשנו: נבואה למיטנוthy נשפחוה להדים רגלו: רוממו יי אלהינו והשתחוו לחר קדשו כי קדוש יי אלהינו: השתחוו לי בחרבת קדרש חילו מפניו כל הארץ: נשפחוה אל היכל קדרש ונודה את שמה על מסדה ועל אמתך כי הגדלת על כל שמה אמתך: כי גדול אתה ועשה נפלאות אלהים לביך: כי גדול מעלה שמים מסדה ועד שחקים אמתך: מי לא יראך מלך הגוים כי לך אתה כי בכל חכמי הגוים ובכל

מלכיהם מאיין כמווך : מאיין כמווך יי גדוֹל אַפָּה וְגָדוֹל
שֶׁמֶך בְּגִבּוֹרָה : מֵי יְמָלֵל אֲבוֹרוֹת יי יְשָׁמֵיע בְּלַתְהָלָתוֹ :
לֹכ יי הָגְדָּלָה וְהָגִבּוֹרָה וְהַתְּפִאָרָת וְהַגְּנָזָח וְהַהְוֹד כִּי כָל
בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ לֹכ יי הַמְּמֻלְכָה וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרָאשׁ :
לֹכ שָׁמִים אָפָּה לֹכ אָרֶץ תְּבֵל וּמְלָאָה אַפָּה יְסִדְתָּם : אַפָּה
הַצְּבָתָכְל גְּבוּלֹת אָרֶץ קִיזְצָן וְחַרְףָ אַפָּה יְצָרָתָם : גָדוֹל
יי וּמְהַלֵּל מָאָר בָּעֵיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָרְשָׁו : יי אַכְבָּאות
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבָּה כְּכָרְבִּים אַפָּה הַוָּא הָאֱלֹהִים
לְבָדָך... : אַל נָעַרְצָן בְּסֹוד קָדְשִׁים רַבָּה וּנוֹרָא עַל כָּל
סְבִיבָיו : וַיּוֹדַע שָׁמִים פָּלָאָך יי אָפָּה אַמְוֹנָתָך בְּקָהָל
קָדְשִׁים : לְכָי נְרַנְנָה לְיִנְרִיעָה לְצֹור יִשְׁעָנוּ : נְקַדְמָה
פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לו : צָדָק וּמְשֻׁפְט מִכּוֹן
כְּסָאָך חָסֵד וְאֶמֶת יְקַדְמָנוּ פָנִיך : אֲשֶׁר יְחַדְוּ נְמַתִּיק סֹוד
בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּך בְּרֶגֶשׁ : אֲשֶׁר לו הַיּוֹם וּהְוָא עֲשָׂהוּ
וַיְבַשֵּׂת יְדָיו יָצַרוּ : אֲשֶׁר בִּידָיו נִפְשָׁכְל חַי וּרוּחַכְל בְּשָׁר
אִיש :

הַנְּשֶׁמֶה לְךָ , וְהַגּוֹף פְּעַלְךָ , חַוִּסָה עַל עַמְלָךָ :
הַנְּשֶׁמֶה לְךָ , וְהַגּוֹף שְׁלָךָ , יי עֲשָׂה לְמַעַן שֶׁמֶךָ :
אַתָּאנוּ עַל שֶׁמֶךָ יי , עֲשָׂה לְמַעַן שֶׁמֶךָ .
בְּעַבּוּר כְּבֹוד שֶׁמֶךָ , כִּי אֶל חַנּוֹן וּרְחוּם שֶׁמֶךָ :
לְמַעַן שֶׁמֶךָ יי וּסְלִיחָתָךְ לְעֹזּוֹנָנוּ כִּי רַב הַוָּא :
סְלִיחָה לְנוּ אֲבִינָנוּ , כִּי בְּרוּב אָוְלָתָנוּ שְׁגִינָנוּ .
מַחְל לְנוּ מְלִכָּנוּ , כִּי רַבְי עֹזּוֹנָנוּ :

א פתיחה

איך נפתח לפניך דר מתרחחים, באלו דברים נשפה
שוחים: געלני נתיבותיך היישרים והגבוהים, זבקנו
בתועבות ובמעשים זניחים: הצלנו אחורי משאות
שווים ומדוייקים, זה קשיני עורף והצענו מזחים: זעמת
בשלנו בית משכנות מבטחים, הרבה, ופס רים
ניהם: טורדו וטולטו כהנים משוחים, יודעי ערך
עלות וזכחים: מה יטרפו על ידי צירום שלוחים,
לא הקשנו לשמע למכחים: שכן עד וקדוש צפה
בעלבון אנווהים, תמיוכים עלייך ובה מתאחים:
בונראות ימינה נושא לנזהים, כי על רחמייך הרבים
אני בטוחים:

כי על רחמייך הרבים אני בטוחים, ועל צדקותיך אנו נשענים
ולסlichותיך אנו מקיים, ולישועתך אנו מצפים: אתה הוא מלך
אוחב צדקות מקרים מעביר עוננות עמו, ומסיר חטאות יראייו כוורת
ברית לראשונים, ומקים שבועה לאחרונים: אתה הויא שירצת בענן
כבודך על פר סיני והראית דרכיו טובך למשה עבדך, וארכחות
חסדייך גלית לו והודעתו כי אתה אל רחום ומן, ארך אפים ורב
חסד ומרבה לחיטיב, ומנהיג את העולים כולם בימות הרחמים: וכן
כתוב: נואמר אני עברך כל טובך על פניך וקרأتي בשם יי' לפניך
ומנתתי את אשר אchan ורממתי את אשר אברם.

אל ארך אפים אתה, ובצל הרחמים נקראת, ודרך תשובה הוריית.
גדלת רחמייך וחסדייך, תזקור חיים ובכל יום לזרע יידיך: תפנו
אלינו ברחמים, כי אתה הוא בעל הרחמים. במחנו ובתפללה פניך
נקדים, כהודעת לענו מקרים: מחרון אפק שוב, כמו בתורתך כתוב.
ובצל כנפייך נחסנה ונחלנו, חיים וירד יי' בענן: מעבור על פ羞עה
ותמיה אשם, חיים ויתיאב עמו שם. פאוין שועתו ומקשיב לנו
מאמר, חיים ויקרא בשם יי'. ושם נאמר:

ויעבר יי על פניו ונקרא:

יי | יי אל רחום וחרונן ארך אפים ורב חסד ואמת.
נצר חסד לאלים נושא עון ופשע וחטאה ונתקה...
וסלחת לעוננו ולחטאינו ונחלתו: סלח לנו אבינו
כי חטאנו: מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה
אדני טוב וסלחה ורב חסד לך קראיך:

יי בקר תשמע קולנו בקר נערך לך ונצפה: שמע קול תחונינו בשוענו
אליך בשאנן ידינו אל דברך קרשך: שמע יי קולנו נקרא וחרנו ועונו:
שובנו אלהי ישענו והפר בעס עונו: ואין קורא בשמק מתחזר למחזיק
בק...: שמעה תפלהנו יי ושותנו האזינה אל דקעתנו אל תחרש...:

פרחים אב על בנים פון פרחים יי עלינו: לי היושעה על עמק ברכתך פלה:
יי אבות עמו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי אבות אשורי אדם בטח
בק: יי הושיעה המליך יענו ביום קראנו:

סלחה נא לעון העם הזה בגדר מסדה ובאשר נשאהה לעם
זהם ממצאים ועד הנה: ושם נאמר:

ויאמר יי סלהתי כדברך:

הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר
אשר נקרא שם עלייה כי לא על א Zukתינו אנחנו מפליים
תחונינו לפניך כי על רחמייך הרבים: אדני שם, אדני
סלחה, אדני הקשيبة ועשה, אל תآخر, למעןך אלהי כי
שם נקרא על עירך ועל עמק:

ב סליחה

אלהינו ואלהי אבותינו: אין מי יקרא בצדקה. איש טוב
نمישל בצדקה. בקש רחמים بعد שחויקי הדק. בשום

פָנִים אֵין בְּדַק ; גָּבָר פָמִים וְגָבָר אֲפָס. גָּמֶר חָסִיד וְצָדִיק נְרָפֵס. דֹּזֶר עֲנֵי בְּעָנוֹנוֹ נְתָפֵס. קְרָכִיו לְהַגִּיד מַי יְחַפֵּשׁ; הַוּסְפָנוֹ בְּחַטְאֵינוֹ חַמָּה לְהַבָּעֵיר. הַמְתַנְדִּבִּים כְּבָנֵי בֵית לְהַבָּעֵיר. וְמַה יַּעֲצֹר כַּתְּ רַב וְצָעֵיר. וְהָווֹ וְפֶלֶל לְקָדִישׁ וְעֵיר ; זְמָלָתִי וְאִירָא בְּעֵד מַחְן. זַעַק לְמַחוֹת לְחֻזָּקָר וּבַחָן. חַסְר חַסְד וְיִתְוֹר צַחָן. חָנוֹ אַיִיךְ אַמְצָא בַּתְחָן ; טֹוב לְקוֹרָאֵיךְ בְּגַפֵּשׁ רַהֲב. טְרַחַם נְשֹׂא וְלְכָלְפֵל יַהֲב. יַקְרֵר מַסְדָּךְ עַלְיִי יַרְהָב. יַעַן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהֲבָה ; בְּהַגְּנוֹן מְדוֹת וּבְתִפְלָה שְׁלִימָם. כְּזָקָן וּרְגִיל וְלֹא כְּגָלָם. לְהַחְשֵׁב נְגַדָּה דְּקָאֵי מַלְהָכָלִים. וּרְחַמִּיךְ זְכָרָה לְרוֹחָתִי מְהַתְּעָלִים ; מְרַבִּים צְרָכֵינוּ וְאֵין לְהַאֲמֵר. מְקָצֶר דָעָה וּמְרַב מְמַר. נְגַדָּה הַפֵּל יוֹצֵר חַמָּר. נֹהָג וּרְוֹעָה אֵל וּשְׁוֹמֵר; קֹול פְּתַחַק לְהַבָּחָזֵב. קָאָב טֹוב וְחַלְוֹפֹו קָוָצֵב. רְעֵיךְ דּוֹפָקִים בְּקוֹל עַצְבָּב. רְצֹות נְדַבְּתָם וּבְקָרְבָּם הַתִּיצָב ; שְׁוֹקָדִים בְּצָום לְבָם לְהַכְּנִיעָ. שְׁאוֹנָם מְזֻעָם בְּחַדְרִיךְ פְּאֵגִיעָ. תּוּבָעִים בְּלַחַשׁ שְׁפָה לְהַנִּיעָ. פָּאוֹתָם אֶל נָא תְּמִנִּיעָ ; שְׁמָמָה אֶלְהִים חַיִים מְתֻפָּאָר. לְחַיִים טֹובִים מִמֶּךְ נְשָׁאָר. מִקּוֹר חַיִים עַמְךְ מְתֻבָּאָר. הַבִּיטָה וְעַנְנוֹ וְעַנְגִינוֹ הָאָר :

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף אֶרְחָמִים מְתַנְגֵג בְּחִסִּידוֹת. מְוחָל עֲוֹנוֹת עָמוֹ, מַעֲבִיר רַאשֽׁוֹן רַאשֽׁוֹן. מְרַבָּה מְתִילָה לְמַטָּאִים, וְסַלִילָה לְפֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקָות עִם כָּל בָּשָׂר וּרוּחָ, לֹא כְּרַעַתָם תָּגַמּוֹל. אֶל הַזָּרִית לְנוֹ לְוֹמֶר שְׁלוֹשׁ עָשָׂרָה, וּזְכוֹר לְנוֹ קְיֻומָם בְּרִית שְׁלוֹשׁ עָשָׂרָה, כְּהֻודָעָת לְעָנֵיו מְקָרָם, כָּמוֹ שְׁפָתָוֹב : וַיַּרְדֵּן בְּעָנֵן וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שְׁם וַיַּקְרֵא בְּשֵׁם יְהוָה.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יְיָ אֱלֹהֵינוּ רְחִים וְחַנּוּן אֶרְךָ אֲפִים וּרְבָבָ חֶסֶד וְאֶמֶת.
נִצָּר חֶסֶד לְאֶלְפִּים נִשְׁאָעָן וְפִשְׁעָ וְחַטָּאתָה וְנִקְהָ...
וְסִלְחָתָ לְעֹנוּנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִחְלָתָנוּ: סִלְחָתָ לְנוּ
אָבִינוּ כִּי חַטָּאתָנוּ: מַחְלָתָ לְנוּ מַלְכָנוּ כִּי פְּשָׁעָנוּ: כִּי
אָתָה אָדָנִי טֹב וְסִלְחָתָ וּרְבָבָ חֶסֶד לְכָל קָרְאִיךְ:

תָּבוֹא לִפְנֵיךְ תִּפְלַחֲנוּ וְאֶל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּנוּוּ: ...תָּבוֹא אֶלְיךָ תִּפְלַחֲנוּ אֶל
הַיּוֹלֵד קָרְשָׁךְ: תָּבוֹא לִפְנֵיךְ אֲנָקָת אָסִיר בְּגָדָל זְרוּעָה הַוָּרָה בְּנֵי תָּמוֹתָה:
אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁנוּ בְּמַעַשָּׂינוּ וּגְכֻלָּמָנוּ בְּעָוֹגָנוּ:

כְּרָחָם אָב עַל בְּנֵים כִּי תְּרַחֲם יְיָ עָלֵינוּ: לִי הִישְׁועָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סָלה:
יְיָ אָבָאות עַמְּנוּ מִשְׁבָּב לְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלה: יְיָ אָבָאות אָשָׁרִי אָדָם בְּטַח
בָּךְ: יְיָ הַוְשִׁיעָה הַמְּלָךְ יַעֲנָנוּ בְּיּוֹם קָרְאָנוּ:

ג סליחה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: תָּבוֹא לִפְנֵיךְ שְׁנוּעָת חַנּוּן,
תְּהִי־נָא אָזְנָךְ קָשְׁבָת פְּחַנּוּן; שְׁמָעָה יְיָ אֶצְדָּק סִקְשִׁיבָה
רַחֲנוּן, שָׁר מִישָׁרִים מִעָלִים מַרְנוּן; רָאשׁ לְהָרִים גְּכֻלָּמָנוּ
בּוֹשָׁנוּ, רַיִם גְּרָדָנוּ כִּי הַבָּאָשָׁנוּ; קָלְקָלָנוּ מִישָׁרִים
וְתֹרּוֹת שְׁבָשָׁנוּ, קָרְקָעָ פְּנִינוּ בְּכָן כְּבָשָׁנוּ; עִינְגָּךְ רֹואֹת
תְּהִיָּנָה פְּקוּדוֹת, עֲנֵי וְעֲנוּי מִצְרֹאות הַמִּתְווֹת; סְפָד
לְרָפָה לְרַצְוִי תּוֹכֹחות, סְבּוֹת וְתַפּוֹת בְּדַרְכֵיכְ הַגְּכוֹחוֹת;
גַּתְנוּ בְּעֹנוּנָנוּ לְשָׁבֵי וְלִבְזָה, נַחֲנוּ מַלְכָנוּ וְכָהָנוּ
לִבְזָה; מְרוּם גְּכָבָdot וְאֶהָּבָה עַזָּה, מְגַרָּת לְאָרֶץ
לְשָׁמָה וְלַעַזָּה; לֹא חָלֵינוּ לְהַקְדִּים תְּחִנָּה, לְהַשְּׁכִיל
בְּאֶמֶת מִעָלוֹת צְחָנָה; כְּלַיְנוּ כְּסָדוֹם בְּשִׁפְלָ קָוֶל

הטהרנה, במעט רגע לילא תבה; יתר הפלטה
להשאייר חסף, יחד וגדיר תפחה וכנסת; טלטלתנו כנגד
שלש מאסת, טירת כסף בגלינו רמסת; חבל חבלי
מעל למלל, חבלי מועל אל על; זכר צוית בלי לגעל,
זרויים לקבץ ובם לבעל; ואתה אחורי כל הבא, וזהאי
וצדיק ולנו הדבה; היום קמאן בלי סיבה, הנהנו לפניו
באשמה רבבה; ברוח מיך עוד ברבות עתים, בך גושעה
קאים והושעתים; אלה מרחוק יבואו כתמים, אלה
מצפון צים וכתמים; שלך הם עבדיך ועמה, לבב כימי
קדם מנעיםיך; משכנו אחריך שייננו ברשותיך, הפל
חפצים ליראה את שמה; הקטון לאלף גדול רחימנו,
והצעיר לגוי להעים בתהומנו; יחד כל אדקותיך
לברחמן, ישוב נא אפק ותנתן:

אל מלך יושב על כסא רוחמים מתנהג בחסידות. מוחל עוננות עמו,
מעביר ראשון וראשון. מרבה מחלוקת למיטאים, וסילחה לפושעים.
עשה צדקות עם כל בשר ורوم, לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו
לומר שלוש עשרה, וזכור לנו היום ברית שלוש עשרה, בהודעת
לענינו מקדם, כמו שכתוב: וירד יי בענן ויתניאב עמו שם ויקרא
בשם יהוה.

ויעבר יי על פניו ויקרא:

יי | יי אל רחום ותנו ארך אפיקים ורב חסד ואמת.
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונתקה...
וסלחת לעוננו ולחטאתיו ונחלתו: סלח לנו אבינו

כִּי חָטָאנוּ: מַחְלֵל לְנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשָׁעָנוּ: כִּי אָפָה
אֲדֹנֶי טוֹב וִסְלָח וַרְבָּח סְדָר לְכָל קָרְאֵיכָה:

ד פזמון
 בְּמוֹצָאֵי מִנוּחָה קָדְמָנוּךְ תִּחְלָה
 הַט אַזְנָךְ מִפְרָומָם יוֹשֵׁב תִּהְלָה
 לְשֻׁמַּע אֶל הָרָגָה וְאֶל הַתְּפִלָּה
 אֶת יְמִין עַז עֹזֶרֶת לְעַשּׂוֹת חַיל
 בְּאַזְקָד נְעַקָּד וְנְשַׁחַט תִּמְוֹרוֹ אַיִל
 גְּנוֹן נָא גִּזְעוֹ בְּזַעַקְתָּם בְּעַזְעַזְתָּם
 לְשֻׁמַּע אֶל הָרָגָה וְאֶל הַתְּפִלָּה
 דָּרוֹשׁ נָא דָוִרְשֵׁיךְ בְּדָרְשָׁם פְּנִיךְ
 הַדָּרְשָׁל לְמוֹמָשְׁמִי מַעֲוָנָךְ
 וְלְשֻׁועָת חָנוֹנָם אֶל מַעַלָּם אַזְנָךְ
 לְשֻׁמַּע אֶל הָרָגָה וְאֶל הַתְּפִלָּה
 זָוְחָלִים וּרְזָעִדים מִיּוֹם בּוֹאָךְ
 חַלִּים כְּמַבְכִּירָה מַעֲבָרָת מַשְׁאָךְ
 טְנוֹפָם מִחְהָנָא וַיּוֹדוֹ פָּלָאָךְ
 לְשֻׁמַּע אֶל הָרָגָה וְאֶל הַתְּפִלָּה
 יוֹצָא אָפָה לְכָל יָצָר נוֹצָר
 כּוֹנְגָתָ מָאוֹז תְּרָף לְחַלְצָם מִמְּצָר
 לְחוֹנָנָם חָנָם מָאוֹצָר הַמְּנוֹצָר
 לְשֻׁמַּע אֶל הָרָגָה וְאֶל הַתְּפִלָּה
 מְרוֹם אָמָעָצָמוֹ פְּשַׁעַי קָהָלָךְ
 נָא שָׁגַבָּם מָאוֹצָר הַמּוֹקָן בְּזַבּוֹלָךְ

עדיך להן חנָם בְּאַיִם אֲלֵיכָךְ
 לשמע אל הרנה ולאל התפלה
 פניה נא אל הפתלאות ולאל לחטאות
 צדק צוועקיך מפליא פלאות
 קשוב נא חנוגם אליהם כי צבאות
 לשמע אל הרנה ולאל התפלה
 רצאה עתירתם בעמךם בלילהות
 שעיה נא ברצון קרבנן קליל ועולות
 פראים נסיך עושה גדולות
 לשמע אל הרנה ולאל התפלה
 אל מלך ישב על כסא רוחמים מטהגה בחסידות. מוחל עזונות עמו,
 מעביר ראשון וראשון. מרבה מהילה לחטאיהם, וסליחה לפושעים.
 עושה צדקות עם כלבשר ורומח, לא ברעתם תגמול. אל הזירת לנו
 לומר שלוש עשרה, וזכור לנו הימים ברית שלוש עשרה, בהונעת
 לעניינו מתקדם, כמו שכתוב: וירד כי בענן ויתיאב עמו שם ויקרא
 בשם יהוה.

ויעבר כי על פניו וייקרא:

כי | כי אל רחום ותנוון ארך אפים ורב חסד ואמת.
 נצץ חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה...
 וסלחת לעוננו ולחתאתנו ונחלתן: סלח לנו
 אבינו כי חטאנו: מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי
 אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

זכר רחמייך כי וחסדייך כי מעולם האה: זכרנו כי ברצון
 עפיך פקדנו בישועתך: זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט
 נחלתך קר ציון זה שכנתה בו: זכר כי חבת ירושלים אהבת

צ'יון אל תשפח לנצח: אתה פקום תרhom צ'יון כי עת
לחרננה כי בא מועד: זכר יי' לבני אדורם את יום ירושלים
האמרים ערו ערו עד היסוד בה: זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם
ארבה את זרעכם וכוכבי הארץ וכל הארץ הזאת אשר
אמרתי אthon לזרעכם ונחלו לעלם: זכר לעבדיך לאברהם
לייצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ועל רשו ועל
חטאתו: זכר לנו ברית אבות פאשר אמרת: וזכרתי את
בריתך יעקב ואפי את בריתך יצחק ואף את בריתך אברהם
אזכור והארץ אזכור:

זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת: וזכרתי להם ברית
ראשונים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לעיני הגויים
להיות להם לאלים אני יי': עשה עמנוא כמה שהבטחתנו:
ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מסתים ולא
געלתים לכלהם להפר בריתך אתם כי אני יי אליהם:
השב שבותנו ורחמן כמה שכתוב: ושב יי אליך את
שבותך ורחמך ושב וקצת מכל העמים אשר הפיצך יי
אליך טפה: קבץ נדחנו כמה שכתוב: אם יהיה נדחך
בקאה השמים ממש יקצת יי אליך ומה ימש יקחך: מה
פצעינו כעב וכען כאשר אמרת: מה חתמי כעב פשעיך
וכען חטאתי שובה אליו כי גאלתיך: מה פצעינו
למען כאשר אמרת: אנסי אנסי הוא מה פשעיך למעני
וחטאתי לא אזכור: הבלן חטאינו כשלג וכצמר כמה
שכתוב: לכונא ונכחיה יאמר יי אם יהיו חטאיכם פשנים
فسלג ילבינו אם יאדימו בתולע בצלם יהיו: זורק עלינו
מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב: וזכרתי עלייכם מים

טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוייכם אטהר
אתכם: רחם עליינו ואל משחיתנו במא שפחות: כי אל
רחום יי אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית
אלתיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאהבה את שמה
במא שפחות: ומיל יי אלהיך את לבבך ואת לבב נרעך
לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען תייח:
הפטיא לנו בבקשותנו כמה שפחות: ובקשהם משם את יי
אלתיך ומצתת כי תדרשו בכל לבבך ובכל נפשך:
תביאנו אל הר קדש ושמחנו בבית תפלה כמה שפחות:
והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלה
עליהם זבחיהם לרצון על מזבחיהם כי בית בית תפלה
יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עליינו וקבע ברכמים
וברצון את תפלהנו: השיבנו יי אלקיך ונשובה חידש
ימינו בקדם: אמרינו באזינה יי בינה הגיגנו: אל
תשליכנו מלפניך ורומך קדשך אל תקח ממנה: אל
תשליכנו לעת זקנה כלות פחנו אל תעזבנו: אל
מעזבנו יי אלהינו אל תרחק ממנה: עשה עמו אות
לטובה ויראו שנאינו ויבשו כי אתה יי עוזרנו
ונחמתנו: כי לך יי הוחלנו אתה מענה אדני אלהינו:

וידוי

אלתינו ואלתי אבותינו. פבואה לפניך תפלהנו ואל תעהלם
מתחנתנו. שאין אני עזיז פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו
ואלתי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו
חטאנו:

אֲשֶׁר מִנּוּ. בְּגַדְנוּ. גַּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ לְפִי. הָעֹווּנוּ. וְהַרְשָׁעָנוּ.
זְדָנוּ. חַמְסָנוּ. טַפְלָנוּ שְׂקָר. יַעֲצָנוּ רַע. כְּזָבָנוּ. לְצָנוּ.
מְרַדָּנוּ. נְאַצָּנוּ. סְרָרָנוּ. עָרוּנוּ. פְּשָׁעָנוּ. צְרָרָנוּ. קְשִׁינוּ
עָרָךְ. רְשָׁעָנוּ. שְׁחָתָנוּ. תְּعַבֵּנוּ. תְּעַתְּעָנוּ: סְרָנוּ
מִמְּצֻוֹתִיךְ וּמִמְּשֻׁפְטִיךְ הַטוֹּבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה
צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עַלְינָנוּ. כִּי אַמְתָּה עֲשִׂיתָ. וְאַנְחָנוּ
הַרְשָׁעָנוּ:

אֲשֶׁר מִنּוּ מִכֶּל עַם, בְּשָׁנוּ מִכֶּל דָּוָר, גַּלְהָ מִמּוּ מִשְׁוּשָׁן, דָּנוּ לְבָנָיו
בְּחַטָּאתֵינוּ, הַחַבֵּל אַוְיָנוּ וּנְפַרְעָוָנוּ, זָבוֹל בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ חַרבָּן
בְּעַוּגִינָנוּ, טִירָתָנוּ קִתָּה לְשָׁפָה, יִפְיָ אַדְמָתָנוּ לְזָרִים, כָּחָנוּ לְנָכְרִים,
לְעִיגָּנוּ עַשְׂקָו עַמְלָנוּ, מִמְּשָׁךְ וּמִרְטָמָנוּ, נָתָנוּ עַלְםָן עַלְינָנוּ, סְבָלָנוּ
עַל שְׁכָמָנוּ, עַבְדִּים מִשְׁלָוּ בָנָנוּ, פּוֹרָק אֵין מִיקָּם, צָרוֹת רְבּוֹת סְבָבוֹנוּ,
קָרָאנָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, רְמָקָת מִמּוּ בְּעַוּגִינָנוּ, שָׁבָנוּ מַאֲחָרִיךְ, תְּעַיָּינוּ
וְאַבְדָנוּ. הַרְשָׁעָנוּ וּפְשָׁעָנוּ וְלֹכֶן לֹא נָוְשָׁעָנוּ וְתַנְן בְּלָבָנוּ לְעֹזֶב דָּרָךְ
רְשָׁעָה וְחִישָׁ לְנוּ יְשֻׁעָה בְּכַתּוֹב עַל יָד נְבִיאָךְ: יִעְזֹב רְשָׁעָה דָּרְכוֹ וְאִישׁ אָנוּ
מַחְשַׁבְתָּיו וְנִשְׁבַּב אֶל יְיָ וַיִּרְחַמֵּהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי נִרְבָּה לְסָלוֹתָה:

מִשִּׁים צָדִיק אָמֵר לְפָנָיךְ: שְׁגִיאוֹת מֵי בֵּין מְגַסְּטָרוֹת נְקָנוּ: נְקָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מִכֶּל פְּשָׁעָינוּ וּטְהָרָנוּ מִכֶּל טְמָאותֵינוּ וּזְרָק עַלְיָנוּ מִים
טָהוֹרים וּטְהָרָנוּ בְּכַתּוֹב עַל יָד נְבִיאָךְ: וּזְרָקָתִי עַלְיכֶם מִים טָהוֹרים
וּטְהָרָתִם מִכֶּל טְמָאותֵיכֶם וּמִכֶּל גְּלֹולֵיכֶם אַטָּהָר אַתָּכֶם: עַמָּךְ
וְנַחַלְתָּךְ רָעֵבִי טֹובָךְ, אַמְּאי מַסְדָּךְ, תָּאָבִי יְשֻׁעָה, יִפְרָרוּ וַיַּדְעָוּ כִּי לְיְיָ
אֱלֹהֵינוּ קָרְחָמִים וּסְפָלִיחּוֹת:

אֶל רְחוֹם שָׁמָךְ. אֶל מַנְנוּ שָׁמָךְ. בָּנוּ נִקְרָא שָׁמָךְ. יְיָ עֲשָׂה לְמַעַן שָׁמָךְ:
עֲשָׂה לְמַעַן אַמְתָּךְ. עֲשָׂה לְמַעַן בְּרִימָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן גָּדוֹלָךְ וְחַפְאָרָתָךְ.
עֲשָׂה לְמַעַן דָּמָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן הַזָּדָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן וְעוֹדָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן
זְכָרָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן מַסְדָּךְ. עֲשָׂה לְמַעַן טֹובָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן יְחִידָךְ. עֲשָׂה
לְמַעַן כְּבָזָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן לְמוֹדָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן מַלְכָוָתָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן

נצהה. עשה למען סודה. עשה למען עזקה. עשה למען פארה. עשה למען צדקתה. עשה למען קדשנה. עשה למען רחמי הربים. עשה למען שכינה. עשה למען תהלה. עשה למען אורה ביך שוכני עפר. עשה למען אברחות יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרון. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משפטך בבודך. עשה למען שממות היכליך. עשה למען בריסות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על חוויך. עשה למען באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמוליךقلب שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבנן. עשה למען אם לא למעןנו. עשה למעןנו והוא שינו.

עננו יי' עננו. עננו אללהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו. עננו תמייך וחסיד עננו. עננו לך וישראל עננו. עננו חי וקיים עננו. עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יזכיר עננו. עננו כובש כתסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו. עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישראל עננו. עננו קרוב לקוראי עננו. עננו רחים וחסןנו עננו. עננו שומע אל אבינוים עננו. עננו תומך תמיימים עננו. עננו קשיה לכuous עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו אללהי אבותינו עננו. עננו אללהי אברחות עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אבירות יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמונות עננו. עננו אבי תחומים עננו. עננו ודין אלמנות עננו.

מי שענה לאברחות אבינו בבר בריה הוא יעננו. מי שענה ל יצחק בןו בשגען על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ל יוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחטה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקורמו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליוהשע בגלאל הוא יעננו. מי שענה לשמויאל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ולשלמה בנו בירושלים

הוא יעננו. מי שענה לאלהיו בחר הפלמל הוא יעננו. מי שענה לאליישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה במלחו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועוזריה בתוד כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לכניאל בגין האריות הוא יעננו. מי שענה למרדי כי ואשתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים ומחסידים וחתמי מים ובהירים הוא יעננו. רחמנא דענני לענני עניא: רחמנא דעניא לחבירי לבא עניא: רחמנא דעניא למכימי רוחא עניא: רחמנא עניא רחמנא חוס רחמנא פרק רחמנא שיזיב רחמנא רחמנ עלה השטא בעגלא ובזמן קרייב:

נפילת אפים

וילאמר דוד אל גד צר לי omdat נפלת נא ביד כי רביהם רחמייו וביד אדם אל אפללה. רחום ומנון חטאתי לפניה. כי מלא רחמים. רחם עלי וקבל תחנוני: כי אל באפיך תוכיחני ואל בחמתך חיסרני. חנני כי כי אמלל אני רפאני כי כי נבהלו עצמי. ונפשי נבהלה omdat ואפה כי עד מתי. שובה כי חלאה נפשי הוועני למען מסך. כי אין במוות זכרך בשאול מי יודה לך. יגעתי באנחתאי אשחה בכל לילה מטהתי בدمעתתי ערשוי אמשה. עשרה מפעס עיני עתקה בכל צורתי. סורו ממני כל פועלין און כי שמע כי קול בכוי. שמע כי תחנתי כי תפלהתי יכח. יבשו ויבהלו omdat כל איבי ישבו יבשו רגע.

מחי וensed. ממית ומתחיה. מפיק מן שאול לתי עלמא. ברא כド חטי אבוני לאה. אבויו דמייס אפי לכאה. עבדא דמיריד נפיק בקהל. מריה פאב וטביר קולרה. ברה בקרך אנן ומטינן קוף. הא רוי נפשין בגדין מרדין. עבדך אנן ומרדיין קוף. הא בזטא הא בשבי ואהא

במלקיותא. במתו מנק ברוחמה נגפישין. אפי לכאיין דתקוף עלן.
עד דלא נהוי גמירה בשבייא:

מקנisi רחמים (הכינוי) יכינויו רחמים לפניע בעל הרחמים. משמעינו
תפללה (המשמעות) ישמעו תפלה לנו לפניע שומע תפלה. משמעינו צעקה
(המשמעות) ישמעו צעקה לנו לפניע שומע צעקה. מקנisi דמעה (הכינוי)
יכינויו דמעותינו לפניע מלך מתראה ברםאות. (השכלתו והרבי)
ישתדרלו ונרבו תחנה ובקשה לפניע מלך אל רם ונשא. (הזכירו) נזכירו
לפניע (המשמעות) ישמעו לפניע תורה ומעשים טובים של שכני עפר,
יזכר אהבתם וימיה זרעים שלא תאבד שאירית יעקלב, כי צאן רועה
נאמן קיה לחיפה, ישראל גוי אחד למיש ולשינה, מהר ענו אלהי
ישענו ופדרנו מכל גזרות קשות והושעה ברוחמייך הרבהם משים
צדקה ועפ"ן.

מן דבשמי. לך מתהנן כבר شبאי דמתהנן לשוביה. כלhone בני
شبאי בכיספה מתחפרקין. ועפ"ןישראל ברוחמי ובמתהנני. קב לנו
שאלתין ובעתין דלא נחדר ריקם מן גדם. מן דבשמי. לך
מתהנן בעבדא דמתהנן למירה. עשיין און ובחשוכא שריןן.
מרין נפשין מעקטין נגפישין. חילא לית בון לרוץיך. מן, עbid
בדיל קיימא דגנוף עם אבחנתא:

שומר ישראל שמר שאירית ישראל ואל יאבד ישראאל
האומרים שמע ישראאל. שומר גוי אחד שמר שאירית
עם אחד ואל יאבד גוי אחד המייחדים שכך כי אליהינו
כי אחד. שומר גוי קדוש שמר שאירית עם קדוש ואל
יאבד גוי קדוש המשלשים בשלוש קדושים לקדוש.
מתראה ברוחמים ומתקפיס בתהנונים. התראה וחתפיס
לדור עני. כי אין עוזר: אבינו מלכנו חננו וענו כי
אין בנו מעשים, עשה עמנוי צדקה וחסד והושיענו:

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעָ מָה נָעֲשָׂה. כִּי עַלְיכֶם עִגְינָנוּ: זֶלֶר רְחַמִּיךְ
יְיָ וְחַסְדֵיכְ כִּי מְעוֹלָם הַמָּה. יְהִי חִסְדֵךְ יְיָ עַלְינוּ כַּאֲשֶׁר
יְחַלְנוּ לְךָ. אֶל תִזְכֶר לְנוּ עֲוֹנָתָ רָאשָׁנִים מַהְרָה יְקַדְמָנוּ
רְחַמִּיךְ כִּי דְלוֹנוּ מַאֲדָ. חַנְנוּ יְיָ חַנְנוּ כִּי רַב שְׁבָעָנוּ בּוֹזָ
בְּלָגָז - רְחַם תִזְכֶר. כִּי הוּא יְדַע יָצַרְנוּ. זָכוֹר כִּי עַפְרָ
אַנְחָנוּ: עַזְרָנוּ אֱלֹהִי יְשֻׁעָנוּ עַל דְבָר בָּבוֹד שְׁמָךְ וְהַצִּילָנוּ
וּכְפָר עַל חַטָּאתָנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ.

יתגָדֵל וַיַּחֲקָדֵשׁ שְׁמָה רְבָא. בָּעַלְמָא דֵי בָּרָא כְּרוּוֹתָה, וַיַּמְלִיךְ
מְלֹכִוָתָה וַיַּצְמַח פּוֹרָקָנָה וַיַּקְרַב מְשִׁיחָה. בְּחַיִיכָן וּבְיוֹמִיכָן וּבְמִינָן
דָּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב וְאָמָרוּ אָמָן. יְהָא שְׁמָה רְבָא
מְבָרֵךְ לְעַלְםָ וּלְעַלְמִיאָ. יְתָבֵךְ וַיְשַׁפְּבַח וַיְתַפְּאֵר וַיְתַרְוּםָ
וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְعַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמָה דָקוֹדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְעַילָא
מִן כֵּל בְּרַכָּתָא וּשְׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וּנְחַמְתָא, דָאַמְרַן בָּעַלְמָא וְאָמָרָ
אָמָן: תַּחַקְבֵל אַלְוָתָהוּן וּבְעוֹתָהוּן דָכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל גָּדוֹם אֶבְוָהוּן דֵי
בְשָׁמְנִיא וְאָמָרָ אָמָן. יְהָא שָׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמָנִיא וּמִימִים טוֹבִים, עַלְינוּ
וְעַל כֵּל יִשְׂרָאֵל וְאָמָרָ אָמָן: עֹזֶשֶׁה שְׁלוֹם בְּמַרְומָיו הוּא יְעַשֶּׂה שְׁלוֹם
עַלְינוּ וְעַל כֵּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמָרָ אָמָן:

סליחות ליום ב

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוך סלה. אשרי העם שפכה לו אשרי העם שמי אלהיו. תהלה לדוד, ארוממך אלוהי המליך ואברכה שמה לעולם ועד. בכל יום אברכה ואהלה שמה לעולם ועד. גדול יי' ומhalbן מאד ולגדתנו אין חקך. דור דור ישבח מעשיך וגבורתו לאחד. הדר כבוד החך ודבורי נפלאותך אשיתה. ועוזו נוראותך יאמרו וגדולתך אספראנה. זכר רב טובך יביעו וצדקהך ירגננו. חנון ורחים יי' ארך אפים וגדר מסדר. טוב יי' לכל ורחמים על כל מעשינו. יודך יי' כל מעשיך וחסידיך יברכויכה. כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך יברגו. להודיע לבני האדם גבוריתו וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עלים וממשלתך בכל דור ועדור. סומך יי' לכל הנפלים וזוקף לכל הփופים. עיני כל אליך ישברו ואטה נתן להם את אכם בעתו. פותח את ייך ומשביע לכל חי רצון. צדיק יי' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשינו. קרוב יי' לכל קראיו לכל אשר יקרהו באמת. רצון יראו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יי' את כל אהבו ואת כל הרשעים ישמיד. תהלה יי' ידבר פי ויברך כל בשיר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הלויה.

ונטה יגדל נא פה אדני באשר דברת לאמר: זכר רחמים יי' וחסידיך כי מעולם מה:

יתגadel ויתקדש שם רבא. בעלמא די ברא קרעותה, זימליך מלכיותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחת. בחיכוון וביוומיכוון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרו אמן. יהא שם רבא מברך לעלם ולעלמי עלמי. יתברך וישטבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעללה ויתהחלל, שם דקיידשא בריך הוא, לעילא מן כל ברכתא ושירטה, תשבחתא וגחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

לך אדני האזכה ולנו בששת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר. מה נדבר ומה נatzדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך. כי ימינו פשטוה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניה. קדלים וכשרים דפקנו דלתייה: דלתייה דפקנו רחום ותנוין. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שמע תפלה עציך כל בשר יבאו: יבוא כל בשר להשתחות לפניך יי':...יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמה: באו נשתחווה ונכרעה נברכה לפניך יי': עשנו: נבואה למשכנותתו נשפחוה להדם רגלו: רוממו יי אלהינו והשפחוה לחר קדשו כי קדוש יי אלהינו: השפחוה לי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: נשפחוה אל היכל קדשך ונזדה את שמה על מסך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמה אמתך: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לביך: כי גדול מעל שמיים מסךך ועד שחקים אמתך: מי לא יראך מלך הגוים כי לך אתה כי בכל חכמי הגוים ובכל

מלכיהם מאיין כמוך : מאיין כמוך יי גדול אפתה וגדול שמק בגבורה : מי מלל גבורות יי ישמע כל תהלהו : לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמיים ובארץ לך יי הפלמלה והמתנשא לכל בראש : לך שמיים אף לך ארץ תבל ומלאה אפתה יסתם : אפתה הצבת כל גבילות הארץ קיז וחך אפתה יצרם : גדול יי ומלהל מادر בעיר אלהינו הר קדרשו : יי צבאות אלהי ישראל ישב הקרים אפתה הוא האלהים לבדך... : אל נערץ בסוד קדשים הרבה ורבה ונורא על כל סביביו : וידתו שמיים פלאך יי אף אומנותך בקהל קדשים : לכני נרננה לי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לוז : צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך : אשר יחו נמתיק סוד בית אלהים נהלה ברגש : אשר לו הים והוא עשה ויבשת ידיו יצרו : אשר בידו נפש כל חי ורוחם כלبشر איש :

הנשמה לך והגוף פועל חוסה על עמלך :
הנשמה לך והגוף שלך יי עשה למען שמק :
אתאנו על שמק יי עשה למען שמק .
בעבור כבוד שמק כי אל מנון ורחום שמק :
למן שמק יי וסלחת לעונינו כי רב הוא :
סלח לנו אבינו כי ברוב אולתןנו שגינה .
מحل לנו מלכינו כי רבינו עונינו :

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורית. גדרת רחמים וחסידך תזוכר היום ובכל יום לזרע ידיך: תפנו אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. במתנו ובתפלה פניך נקדם כהודעת לנו מקרים: מחרון אפק שוב כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיך נחסה ונתלונו כולם נירך יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם כיום ויתיאב עמו שם. תאין שועתנו ותקשב מנו מאמר ביום ויקרא בשם יי. שם נאמר:

ויעבר יי על פניו ויקרא:

יי | יי אל רחום ותנוון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצאר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה... וסלחת לעוננו ולחטאינו ונחלתו: סלח לנו אבינו כי חטאנו: מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלחת ורב חסד לך קראי:

מקונה ישראל יי מושיעו בעה צרה: למה תהיה באיש נרכם כగבור לא יוכל להושיע: למה תהיה בגור הארץ וכאלה נטה לויין: קומה עוזרתה לנו ופדרנו למן מסך

ברחים אב על בניים כן תרמס יי علينا: לי הישועה על עמד ברכתך פלה: יי אבות עטנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי אבות אשורי אדם בטעם בך: יי הושיעה הפלך יגענו ביום קראנו:

סלוח נא לעון העם הזה בגדר מסך וכאשר נשאטה לעם הזה ממזרים ועד הנה: שם נאמר:

ויאמר יי סלחתי כדברך:

הטה אלהי אזנה ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שם עלייה כי לא על א Zukתינו אנחנו מפילים

פְּחַנּוּגִינִי לְפָנֶיךָ כִּי עַל רְחַמֵּךְ הֲרֹבִים : אָדָנִי שְׁמָעָה, אָדָנִי
סְלָחָה, אָדָנִי הַקְשִׁיבָה וְעִשָּׂה, אֶל תָּאַחֲרָה, לְמַעַן אֱלֹהִי כִּי
שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְךְ :

כ סליחה אלְהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, אֲנָחָנוּ הַחֲמָר וְאַתָּה יוֹצְרָנוּ,
אֲמַתָּךְ וְחַסְדָּךְ תָּמִיד יִצְרָנוּ, בְּאֶפְךְ אֶל תֻּכִּיחָנוּ צוֹרָנוּ,
בְּשֶׁאָרֶף חַמְתָּךְ אֶל תִּינְסְּרָנוּ; גְּשַׁתָּנוּ אַלְיִיךְ בְּקִימָת דִּבְרִים,
גָּלַגְלָל רְחַמֵּךְ מִשּׁוּב חַפּוּרִים, דָּרְשָׁנוּ שְׁכָנָךְ בְּלִבּוֹת
נְשָׁבָרִים, דְּלָנוּ מְרַפֵּשׁ וּרְפֵא שְׁבָרִים ; הַעֲבָר חַרְפָּתָנוּ
אֲשֶׁר נִגְוָר, הַאֲלָם מַלְשָׁנִי וְהַגְּבָר סִגְנָוָר, וְשַׁעֲרִי תְּפִלָּתָנוּ
בְּלִ תְּסָגָר, וְעַל שׁוֹטְטָנוּ חֲמוֹת פְּחָגָר ; זְפָנוּ מַחְטָא
וְחַטָּטוּנָה בָּאַלְךְ, זְדוֹגָנוּ תִּמְחָה וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְוָלָה, חַבָּאָנוּ
וְהַסְּתִּירָנוּ בְּסִתְרָ אַהֲלָךְ, חֹוֶה עַל עַמְךְ וְזַקְהָלָךְ ;
טְמַאתָנוּ טָהָר וְלִבְבָנָי מֶל, טָוב מְדִתָּךְ לְנוּ תְּגָמָל, יְעַן
וּבְיַעַן אָוֹתָנוּ מֶלֶגֶם, יְהָמוּ מַעַיְךְ סְגָלָתָךְ לְחַמָּל ; כִּמוּ
הָרָה תְּחִיל וְתִזְעָק, כִּן מְפָנִיךְ נְחִיל וְגִזְעָק, לֹא תִבְזָה
עֲנוֹת וְעָק, לֹא תִשְׁקַׁץ עַרְךְ צָעָק ; מְשׁוּבָה יִשְׁרָאֵל הַבָּת
הַשׁוּבָבָה, מֶלֶא דְּבָרִיךְ וְלִנְגָה תִּשׁוּבָבָה, נָאֹר הַשִּׁיבָנוּ
אַלְיִיךְ וְנִשְׁוּבָה, נָאָם הַגָּבָר תִּסְׁוּבָבָ נִקְבָּה ; שְׁרוֹפָה בְּאַש
כְּסִוָּה מַגְעָרָתָךְ, סְלוּחָה וְאֶרְוָה מַוְאָסִי בְּרִיתָךְ, עֲנִיה
וּרְחָם וּמְחָן שְׁאָרִיתָךְ, עוֹד כְּקָדָם תְּפֹזֵן עַדְתָּךְ ; פְּלָד אַפְנוֹ
זֹאת הַבְּקוֹקָה, פְּרֻעַ בּוֹקָקִיהָ פְּחַקָּה הַמְּחַקָּה, צְרוּרָה
אֲרִים בְּבָוקָה וּמְבָלָקָה, צְוָרָה תְּצִוָּר לְהַבְּהָבָ עַלְקָה :
קוּמָם נְפִילָה כִּמָּה שְׁנִים, קְדוּרָנִית יוֹשָׁבָת בְּמַחְשָׁבִי

אִישׁוֹנִים, רַם תָּזֶלֶר בְּרִית رָאשׁוֹנִים, רֹומֶם דְּבִירֶךָ
מִחְרָבוֹת יִשְׁנִים; שְׁעָה שׂוֹעָה וְקַבֵּל פְּגִיעָה, שְׁבָר
רְשָׁעָה חֲבֵשׁ צוֹלָעָה, תָּקִים שְׁבוֹעָה תְּחִישׁ יִשְׁוֹעָה,
תְּפִהָה הַוְשִׁיעָה כִּי גַעַה קָז וְשָׁעָה:

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף אֶרְחָמִים מִתְּנַהַג בְּחִסִּידוֹת. מַוחַל עֲוֹנוֹת עָמוֹ,
מַעֲבֵיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מִרְבָּה מִתְּלִיכָה לְמַטָּאים, וְסִלְיכָה לְפֹשְׁעים.
עוֹשָׂה צְדָקָות עַם כָּל בָּשָׂר וְרוּחָ, לֹא בְּגָרֻעָתָם תָּגַמּוֹל. אֶל הַוָּרִיתָן
לוֹמֵר שְׁלֹושׁ עָשָׂרָה, וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹושׁ עָשָׂרָה, בְּהִזְדֻעָת
לְעָנֵינוּ מִקְדָּם, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב: וַיַּרְדֵּי בְּעָנָן וַיַּתְּצַא בְּעַמוֹ שְׁם וַיָּקָרָא
בְּשָׁם יְהֹוָה.

וַיַּעֲבֵר יְיָ עַל פָּנָיו וַיָּקָרָא:

יְיָ | יְיָ אֶל רְחוֹם וְחַנוֹן אֶרְךָ אֶפְיִים וּרְבָב חַסְד וְאֶמְתָת.
נִצְרָחָסֶד לְאֶלְפִים נִשְׁאָעָן וְפִשְׁעָ וְחַטָּאתָה וְנִקְהָ...
וְסִלְחָתָה לְעָגִינוּ וְלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחְלָתֵנוּ: סְלָח לָנוּ
אָבִינוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ: מַחְל לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פְשָׁעֵנוּ: כִּי
אָתָה אָדָנִי טֹב וְסִלָּח וּרְבָב חַסְד לְכָל קְרָאֵיךְ:

לֹא כְּחַטָּאתֵינוּ פְעָשָׂה לָנוּ וְלֹא כְעַזְוֹתֵינוּ תָגַמּוֹל עַלְינוּ: אֶם עָגִינוּ עָנוּ בָנוּ יְיָ
עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֵךְ: אֶם עֲנוֹנוֹת תְּשִׁמְרֵר יְהָ אֶדְבֵּי מֵי עַמְּךָ: אֶם חַטָּאתֵנוּ לְךָ אֶל
הַשְּׁלָתֵנוּ בַּיד פְשָׁעֵנוּ: נִפְשָׁנוּ חַכְמָה לְיִעְרָנוּ וּמַגְנָנוּ הוּא:

כְּרָחִם אָב עַל בְּנֵים קָנָ תְּרַחֵם יְיָ עַלְינוּ: לִי קִישְׁוֹעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ פָּלָה:
יְיָ צְבָאות עַמְּנוּ מִשְׁגַב לָנוּ אֶלְהֵי יְעַלֵּב סָלה: יְיָ צְבָאות אֲשֶׁר אָדָם בְּטַח
בָּךְ: יְיָ הַוְשִׁיעָה הַפְּלֵךְ יְעָנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ:

לב סִלְיכָה

אֶלְהֵינוּ וְאֶלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ: אָדָם אֵיךְ יִזְכָּה. בְּכָל יוֹם
לְמֹתָת מִחְכָּה: בְּשָׁר מִה יִדְבֶּר. וְהוּא מוֹבֵל לְקָבֵר: גָּרוּי

לְבָור נוֹפֶל. לִמְקוּם חַשֵּׁךְ וְאָפֶל: דָמַיּוֹנוֹ לְהַכֵּל דָמָה. וְגַם גַּמְשֵׁל בְּבָהָמָה נִדְמָה: הָלָא כִּל יִמְיוֹ מַעַט וְרַעֲעִים. וְכָל מַעֲשֵׂיו עֲונֹת וּפְשָׁעִים: וּבְלִבְבוֹ יִבְין וְשָׁב. וְרַפָּא לֹו לִקְולוֹ כִּיּוֹשֵׁב: זָכוֹת וּמִישָׁור אָם יַעֲשֶׂה. בָּהָם יִמְצָא מְנוּס וּמְחַסָּה: חַיּוֹ כְּאֵין חַשּׁוֹב. וּסְופּוֹ לְעַפְרִי שָׁוב: טוֹב לוֹ שֶׁלָּא נִבְרָא. מְשֻׁנְבָּרָא לִיּוֹם צָרָה וּעֲבָרָה: יִמְיוֹ כְּלִים בְּעָנִי וּעַלְבּוֹן. וְאַחֲרִיתוֹ לְתִין דִין וּחַשְׁבּוֹן: כְּעָבֵד יִשְׁאָפְּ צָל. וּמִיד שָׁאוֹל לֹא יִנְצָל: לְמַה מַרְחָם יִצְא. וְהִיא שָׁמֹור לַרְיב וּמְאָה: מַה יוּעַלְנוּ רַב הָנוּ. וְלִיּוֹם עֲבָרָה מִכְהָה עַיִנוֹ: נִשְׁמַתוֹ מִנוֹת תְּפִירָד. בְּשַׁעַת מִתְּהָתוֹ לְמַאַד יִחְרָד: סְוִפה וּסְעָרָה יִבְעַתּוּהָ. חַבְּלִי מֹות יִסּוּבְּוּהָ: עֲרוּום יִצְאָ מִבְּطַן אָמוֹ. וּעֲרָוִים יִשְׁוֹב לְבִית עַוְלָמוֹ: פְּתָאמָם יַלְכֵד בְּמִצְיקָה רָעָה. וְאֵין מֵאָתוֹ לְפִדְעָה: צָרָה וְצָלָמֹות יִרְשֶׁ. מִבְּיתוֹ וּמִהָּנוּ יִפְרָשֶׁ: קָרְבָּ קָצָו וּגְהַפְּךָ שָׁבָרוֹ. כְּבָה גָּרוֹ וְאָבֵד זָכוֹרֹ: רַמָּה תּוֹרִישָׁנוּ. תּוֹלְעָה תְּשִׁלְטָנוּ: שׁוֹמֵעַ זֹאת יִבְפָּה וִזְדָּאגָ. בְּבָכִי וּבְתִּחְנוּנִים כְּלָבִיא יִשְׁאָג. תְּפִלָּה וּצְדָקָה יִרְבָּה. אוֹלִי מִיסּוּרִין יִחְבָּא:

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף אֶרְחָמִים מִתְנַהָג בְּחִסִּידוֹת. מְוחֵל עֲוֹנוֹת עָמוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מִרְבָּה מְחִילָה לְמַחְטָאים, וּסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקָות עִם כָּל בָּשָׁר וּרוּם, לֹא כְּרַעַתָּם תָּגַמּוֹל. אֶל הַוְּרִית לְנוּ לֹוּמָר שְׁלֹושׁ עֲשָׂרָה, וּזְכּוֹר לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹושׁ עֲשָׂרָה, כְּהוֹדֶעֶת לְעַנְיוֹ מִקְדָּם, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: וַיַּרְדֵּי בְּעָנָן וַיִּתְנַצֵּב עָמוֹ שֶׁם נִזְקָרָא בְּשָׁם יְהֹוָה.

וַיַּעֲבֵר יְיָ עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא:

יְיָ אֱלֹהֵינוּ רְחִומָה וְחַנּוּן אָרֶךְ אֲפִים וּרְבָב חַסְדָּנוּ וְאַמְתָה.
נֹצֶר חַסְדָּנוּ לְאַלְפִים נִשְׁאָעָן וְפִשְׁעָן וְחַטְאָה וְגַנְקָה...
וְסַלְחָתָה לְעַונְגָנוּ וְלְחַטְאַתָנוּ וְנַחַלְתָנוּ: סַלְחָה לְנוּ אָבִינוּ
כִּי חַטְאָנוּ: מִתְּמֻלָל לְנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פְשָׁעָנוּ: כִּי אַתָּה
אָדָנִי טֹב וְסַלְחָה וּרְבָב חַסְדָּנוּ לְכָל קְרָאִיךְ:

ז פְזָמוֹן
מְלֹאכִי רְחִמִים מִשְׁרָתִי עַלְיוֹן,
(מָלוֹ) יְמָלָוּ נָא פָנִי אֶל בְּמִיטַב הַגִּיאָן,
אוֹלִי יְחֹסֵס עִמָעָנִי וְאַבְיוֹן, אוֹלִי יְרָחָם;
אוֹלִי יְרָחָם שְׁאָרִית יוֹסֵף,
שְׁפָלִים וְגַבְזִים פְשָׁוָחִי שְׁסָף,
שְׁבִוִיִי חָנָם מִכּוֹרִי בְלָא כְסָף,
שׂוֹאֲגִים בְתִפְלָה וּמִבְקָשִׁים רְשִׁיאָן,
אוֹלִי יְחֹסֵס עִמָעָנִי וְאַבְיוֹן, אוֹלִי יְרָחָם;
אוֹלִי יְרָחָם מַעוֹגִי כְּבָל,
מַלְמָדִי מִפְכוֹת בְּעַנִי סְכָל,
מַנּוֹד רָאשָׁנִים בְיוֹשְׁבֵי תְּבָל,
מַשְׁלָב בְעַמִּים בְקָאָף וּבְקָיוֹן,
אוֹלִי יְחֹסֵס עִמָעָנִי וְאַבְיוֹן, אוֹלִי יְרָחָם;
אוֹלִי יְרָחָם וַיָּרָא בְעַנִי עַמּוֹ,
וַיַּקְשֵׁב וַיִּשְׁמַע הַצָּגִים לְעַמּוֹ,
וַעֲזִיקִים בְלַחַשׁ מוֹסֵר לְמוֹו,
וַעֲינֵיכֶם תּוֹלִים לְמַצּוֹא רָצִיוֹן,
אוֹלִי יְחֹסֵס עִמָעָנִי וְאַבְיוֹן, אוֹלִי יְרָחָם;
אוֹלִי יְרָחָם אוֹמְרִי סַלְחָה נָא,
אוֹמָצֵי שְׁבָחוֹ בְכָל עַת וְעַונָה,

אֲגֹנְדִים בָּאָרֶה לְשִׁפּוֹךְ תְּחִנָה,
 אֶת פְּנֵי אֱלֹהִים שׁוֹפְכִים לְבַדְיוֹן,
 אָוָלִי יְחֹס עַם עֲנֵי וְאַבְיוֹן, אָוָלִי יְרַחַם;
 אָוָלִי יְרַחַם לְקַתָה בְּכַפְלִים,
 לְעִוְתָה אֲרִיוֹת כְּמוֹ בְּפִי שְׁחָלִים,
 לְזָקָה וּמְשֻׁתְלָמָת בְּעָזָן שְׁוֹלִים,
 לֹא שְׁכָחָה בְּכָל זֹאת מְכַפֵב עֹז חֲבִיוֹן,
 אָוָלִי יְחֹס עַם עֲנֵי וְאַבְיוֹן, אָוָלִי יְרַחַם;
 אָוָלִי יְרַחַם כְּבוֹשִׁי פָנִים,
 הַשּׁוֹמְעִים חַרְפָתָם וְלֹא מִשְׁיבִים וּעֲוֹנִים,
 נָצָחוּ מִקְוִים וְלִיְשַׁעַו נְשָׁעַנִים,
 כִּי לֹא כָּלוּ רְחָמָיו בְּכָלְיוֹן,
 אָוָלִי יְחֹס עַם עֲנֵי וְאַבְיוֹן, אָוָלִי יְרַחַם;
 אָוָלִי יְרַחַם יַחַלֵץ עֲנֵי בְּעָנִיו,
 חַבּוֹשׁוּ יַתִיר מִאָרֶץ שְׁבִיוֹ,
 יַגְהָה מְזוֹרוֹ וַיְחַבֵשׁ חָלִיוֹ,
 צַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע וַיְחִישׁ עַת פְּדוֹן,
 אָוָלִי יְחֹס עַם עֲנֵי וְאַבְיוֹן, אָוָלִי יְרַחַם:

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף אֶרְחָמִים מִתְּנַגָג בְּחִסִידוֹת. מְוחָל עֲזֹונֹת עָמוֹ,
 מִעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מְרַבָה מְחִילָה לְמַטְאִים, וְסָלִיחה לְפָוָשָׁעים.
 עוֹשָׂה אֶצְקּוֹת עַם בָּל בְּשֶׁר וּרוֹם, לֹא כְּרַעַתָם תְּגָמֹול. אֶל הַוְרִיתָה לְנוֹ
 לוֹמֶר שְׁלֹושׁ עָשָׂרָה, וַיְכּוֹר לְנוֹ קְיֻום בְּרִית שְׁלֹושׁ עָשָׂרָה, כְּהָדָעַת
 לְעֲנֵיו מְקֹדָם, כְּמוֹ שְׁפָטוֹב: וַיַּרְד יְהִי בְּעָנָן וַיִּתְנַצֵּב עַמּוֹ שֶׁם וַיִּקְרָא
 בְּשָׁם יְהֹוָה.

וַיַּעֲבֹר יְהִי עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא:

יְיָ אֱלֹהִים וְחַנּוּן אֶרְךָ אֲפִים וּרְבָב חֶסֶד וְאֶמֶת.
נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׁאָעָן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָ...
וְסֶלֶחֶת לְעַונְנוּ וְלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחְלָתֵנוּ: סֶלֶח לְנוּ
אָבִינוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ: מַחְל לְנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פְשָׁעֵנוּ: כִּי
אָתָה אָדָנִי טֻב וְסֶלֶח וּרְבָב חֶסֶד לְכָל קָרְאֵיךְ:

זָכָר וְחַמִּיד יְיָ וְחַסְדֵיךְ כִּי מְעוֹלָם הַמָּה: זָכְרָנוּ יְיָ בְּרָצָן
עַמְךָ פְּקָדָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ: זָכָר עֲדָתְךָ קְנִיתָ קָרְם גָּאֵלָת שְׁבָט
נִחְלָתְךָ הָר צִיּוֹן זֹה שְׁכָנָתְךָ: זָכָר יְיָ חַבְתִּים יְרוּשָׁלָם אֲהָבָת
צִיּוֹן אֶל תְּשִׁבָּח לְנִצָּחָה: אָתָה תְּקוּם תְּרַחְם צִיּוֹן כִּי עַת
לְחַנְנָה כִּי בָא מָוֶעֶד: זָכָר יְיָ לְבָנָי אַדְוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלָם
הָאָמָרִים עָרוּ עָרוּ עד הַיסּוּד בָּהָה: זָכָר לְאָבָרָהָם לִיְצָחָק
וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֵיךְ אֲשֶׁר נִשְׁבָּעָת לָהֶם בָּךְ וּפָדְבָּר אֶלָּהֶם
אַרְבָּה אֶת זָרָעָם כְּכָוכְבֵי הַשְׁמִינִים וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
אָמְרָתִי אֶתְנָן לְזָרָעָם וּנְחַלוּ לְעַלְמָם: זָכָר לְעַבְדֵיךְ לְאָבָרָהָם
לִיְצָחָק וּלְיִעַלְבָּךְ אֶל תְּפִנָּן אֶל קְשִׁי הַעַם הַזֶּה וְאֶל רְשָׁעָוּ וְאֶל
חַטָּאתֵוּ: זָכָר לְנוּ בְּרִיתָה אֶבֶות פְּאַשְׁר אָמְרָתָה: וּזְכָרָתִי אֶת
בְּרִיתִי יְעָקֹב וְאֶפְתָּח אֶת בְּרִיתִי יְצָחָק וְאֶפְתָּח אֶת בְּרִיתִי אָבָרָהָם
אָזְפָּר וְהָאָרֶץ אָזְפָּר:

זָכָר לְנוּ בְּרִית רְאַשׁוֹנִים כְּאַשְׁר אָמְרָתָה: וּזְכָרָתִי לָהֶם בְּרִית
רְאַשׁוֹנִים אֲשֶׁר הָזָאתִי אֶתְמָם מִאָרֶץ מִצְרָיִם לְעַיִן הַגּוֹיִם
לְהִיאָת לָהֶם לְאֱלֹהִים אָנָּנוּ יְיָ: עַשְׂה עַמְנוּ כַּמָּה שְׁהַבְּטָחָתֵנוּ:
וְאֶפְתָּח גַּם זֹאת בְּהִזּוֹתָם בָּאָרֶץ אַיִבְיהָם לֹא מִאָסְתִּים וְלֹא
גַּעֲלִתִּים לְכָלְתָם לְהִפְרָר בְּרִיתִי אֶתְמָם כִּי אָנָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
הַשְּׁבָב שְׁבוּתֵנוּ וּרְחַמְנוּ כַּמָּה שְׁכָתוּב: וְשַׁבְבָב יְיָ אֱלֹהֵיכֶךָ אֶת
שְׁבוּתְךָ וּרְחַמְךָ וְשַׁבָּב וּקְבָצָךָ מִכֶּל הַעֲמִים אֲשֶׁר הַפִּיצָּךָ יְיָ
אֱלֹהֵיכֶךָ שְׁפָה: קְבִץ נְדַחֲנוּ כַּמָּה שְׁכָתוּב: אִם יְהִי נְדַחֲךָ

בקאן הַשְׁמִים מֵשָׁם יַקְבָּצָךְ יְיָ אֱלֹהֵיךְ וְמֵשָׁם יַקְרַחְךְ : מַחָה פְשָׁעֵינוּ כֶּעָב וְכֶעָנָן כְּאֶשֶּׁר אָמְרָתָךְ : מַחָה תְּבִיא כֶּעָב פְשָׁעֵיךְ וְכֶעָנָן חֲטֹאתְךָ שָׁוֹבָה אַלְיָ כִּי גָּאֵלְתָךְ : מַחָה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַן כְּאֶשֶּׁר אָמְרָתָךְ : אַنְכִי אַנְכִי הוּא מַחָה פְשָׁעֵיךְ לְמַעַן וְחַטֹּאתְךָ לֹא אָזְפָר : כְּלֹבֶן חֲטֹאָינָנוּ פְשָׁלָג וְכָאָמָר כִּמָה שְׁכָתוֹב : לְכוּ נָא וְנוֹכַחַה יֹאמֶר יְיָ אָם יְהִי חֲטֹאֵיכֶם כְּשַׁנִּים פְשָׁלָג יַלְבִּינוּ אָם יַאֲדִימָו כְּתֹולָעַ כָּאָמָר יְהִי : זֶרוֹק עַלְינוּ מִים טְהוֹרִים וְטְהָרָנוּ כִּמָה שְׁכָתוֹב : וּנוֹרְקָתִי עַלְיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטְהָרָתָם מִלְּל טְמַאֲוֹתֵיכֶם וּמִכְלָגְלִילֵיכֶם אַטְהָר אַתְכֶם : רְחָם עַלְינוּ וְאֶל מְשֻחָיתָנוּ כִּמָה שְׁכָתוֹב : כִּי אֶל רְחוֹם יְיָ אֱלֹהֵיךְ לֹא יַרְפַּךְ וְלֹא יַשְׁחִיתְךָ וְלֹא יַשְׁבַּח אֶת בְּרִית אַבְתָּיךְ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : מוֹל אֶת לְבָבָנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךְ כִּמָה שְׁכָתוֹב : וּמֶל יְיָ אֱלֹהֵיךְ אֶת לְבָבֶךָ וְאֶת לְבָב זָרָעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיךְ בְּכָל לְבָבֶךָ וּבְכָל נִפְשָׁךְ לְמַעַן תְּיִיךְ : הַמֵּאָלָנוּ בְבַקְשָׁתָנוּ כִּמָה שְׁכָתוֹב : וּבַקְשָׁתָם מֵשָׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיךְ וּמֵאֶת כִּי תְּרַשֵּׁנוּ בְכָל לְבָבֶךָ וּבְכָל נִפְשָׁךְ : תְּבִיאָנוּ אֶל הָר קָדְשָׁךְ וּשְׁמַחְנוּ בְבֵית תְּפִלָּתָךְ כִּמָה שְׁכָתוֹב : וּבְבְיאָוֹתִים אֶל הָר קָדְשָׁי וּשְׁמַחְתִּים בְבֵית תְּפִלָּתִי עֲוֹלָתֵיכֶם וּזְבַחֵיכֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵי כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הַעֲמִים :

שְׁמַע קוֹלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֹס וּרְחָם עַלְינוּ וּקְבָל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ : הַשִּׁיבָנוּ יְיָ אֱלֹהֵיךְ וּנְשׁוֹבָה תְּדַשׁ יְמִינָנוּ בְּקָדָם : אָמְרָינוּ הָאָזִינָה יְיָ בֵּינָה הַגִּיגָנוּ : אֶל תְּשִׁלִּיכָנוּ מִלְּפָנֶיךָ וּרוּחָ קָדְשָׁךְ אֶל תְּקַח מִנְנִי : אֶל תְּשִׁלִּיכָנוּ לְעַת זָקָנָה כְּכָלוֹת פְּחָנוּ אֶל תְּעַזְבָנוּ : אֶל

תעוזבני ייִ אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּרַחֵק מִמְנוּ: עֲשָׂה עָמָנוּ אָזֶת
לְטוֹבָה וַיַּרְאֵי שְׁנָאֵינוּ וַיְבַשֵּׂר כִּי אַתָּה ייִ עֹזֶרֶתָנוּ
וְגַחְמַתָּנוּ: כִּי לְה ייִ הַזְּחַלֵּנוּ אַתָּה תַּעֲנֵה אָדָנִי אֱלֹהֵינוּ:

וַיַּדְוִי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. פָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ וְאֶל תַּהְעַלְם
מִתְחַנְתָנוּ. שָׁאַיָּן אָנָי עַזִּי פָנִים וְקַשִּׁי עַרְףׁ לְזֹמֶר לְפָנֶיךָ ייִ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אָנָחָנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אֶבְלָן אָנָחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ
חַטָּאנוּ:

אָשָׁמָנוּ. בְּגַדְנוּ. גַּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ לְפִי. הָעֲווִינוּ. וְהַרְשָׁעָנוּ.
זִדָּנוּ. חַמְסָנוּ. טְפָלָנוּ שָׁקָר. יַעֲצָנוּ רָע. קַזְבָּנוּ. לְצָנוּ.
מַרְדָּנוּ. נָאָצָנוּ. סְרָרָנוּ. עָרוִינוּ. פְּשָׁעָנוּ. צָרָרָנוּ. קַשְׁיָנוּ
עַרְףׁ. רְשָׁעָנוּ. שְׁחַתָנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנִינוּ. תַּעֲתָעָנוּ: סְרָרָנוּ
מַמְצֹוֹתִיךְ וּמַמְשֻׁפְטִיךְ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁׁוֹה לָנוּ. וְאַתָּה
צְדִיקָן עַל כָּל הַבָּא עַלְלֵינוּ. כִּי אָמָת עַשִּׁית. וְאָנָחָנוּ
הַרְשָׁעָנוּ:

אָשָׁמָנוּ מִכֶּל עַמּוֹ, בָּשָׁנוּ מִכֶּל דָוָר, גָּלָה מִמְנוּ מִשְׁוּשָׁן, דָּנוּ לְבָנָנוּ
בְּחַטָּאתֵינוּ, הַחַבֵּל אַוְיָנוּ וּנְפַרְעַז פָּרָנוּ, זָבוֹל בֵּית מִקְדְּשָׁנוּ חַרְבָּ
בְּעִזּוֹגִינוּ, טִירָתָנוּ הִיתָּה לְשָׁפָה, יִפְיָ אַדְמָתָנוּ לְזִירִים, פְּחָנוּ לְנִכְרִים,
לְעִיגָּנוּ עַשְׁקוּ עַמְלָנוּ, מִמְשָׁךְ וּמְרַטְתָּמָנוּ, נְתָנוּ עַלְםָ עַלְלֵינוּ, סְבָלָנוּ
עַל שְׁכָמָנוּ, עַבְדִּים מִשְׁלָלוּ בָנָנוּ, פּוֹרָק אַיִן מִזְמָם, צָרוֹת רַבּוֹת סְבָבָנוּ,
קָרָאנָוך ייִ אֱלֹהֵינוּ, רַמְקָתָמָנוּ בְּעִזּוֹגִינוּ, שְׁבָנוּ מַאֲחִירִיךְ, תַּעֲנִינוּ
וְאָבָדָנוּ. הַרְשָׁעָנוּ וּפְשָׁעָנוּ וְלֹכֶן לֹא נַעֲשָׂעָנוּ וְתַנְתֵּן בְּלָבָנוּ לְעֹזֶב דָּרָה
רְשָׁעָ וְחִישָׁ לְנוּ יִשְׁעָ כְּפָתּוֹב עַל יָד נְבִיאֶךָ: יִעַזְבֵּ רְשָׁעָ דָרְכוּ וְאִישׁ אָנוּ
מְחַשְּׁבָמָיו וַיַּשֵּׁב אֶל ייִ וַיַּרְחַמֵּהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי נִרְבָּה לְסָלָום:

מְשִׁיחַ צְדִיקָה אָמֵר לְפָנֶיךָ: שְׁגִיאוֹת מֵיְבִין מְגַסְּטָרוֹת נְקָנוּ ייִ
אֱלֹהֵינוּ מִכֶּל פְּשָׁעָינוּ וּטְהָרָנוּ מִכֶּל טְמָאָתָינוּ וַיַּרְקֵן עַלְלֵינוּ מִים

טהורים וטהרנו בפתחות על יד נבייך: וזרקתי אליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אחריהם: עמך ונחלתך רעבי טובך, צמאי מסךך, תאבי ישעך, יכירנו וידעו כי ליבי אליהינו ברוחמים והסליחות:

אל רחום שמה. אל חנון שמה. בנו נקרא שמה. יעשה למען שמה: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה למען קדך ותפארתך. עשה למען דרכך. עשה למען הויך. עשה למען עוזך. עשה למען זכרך. עשה למען טובך. עשה למען יחויך. עשה למען בביך. עשה למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען אדריכך. עשה למען קדרשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלהך. עשה למען אוחביך שכני עפר. עשה למען אברחים יצחק וייעקב. עשה למען משה ואהרון. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען יורשים עיר קדרש. עשה למען ציון משפטך. עשה למען שמאות כיכלך. עשה למען הריםות מעוזך. עשה למען הרוגים על שם קדרשך. עשה למען טבויות על יחויך. עשה למען באש ובפחים על קדוש שמה. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולין חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבנן. עשה למעןך אם לא למעןנו. עשה למעןך והושענו.

עננו יי' עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו. עננוotti וחסיד עננו. עננו זה וישראל עננו. עננו מי וקיים עננו. עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצא עננו. עננו כובש כבשים עננו. עננו לובש אדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו. עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונח בעת רצון עננו. עננו פודה ומיאל עננו. עננו צדיק וישראל עננו. עננו קרוב לקוראים עננו. עננו רחים וחסידן עננו. עננו שומע אל אביוינו עננו. עננו תומך תמיימים עננו. עננו קשה לכווס עננו. עננו רך לרבות עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברחים עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב

עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמאות עננו. עננו אבי תותמים עננו. עננו ודין אלמנות עננו.

מי שענה לאברם אבינו בהר המורה הוא עננו. מי שענה ליצחק בןו כשנעקד על גבי המזבח הוא עננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא עננו. מי שענה לヨסף בבית האסורים הוא עננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא עננו. מי שענה למשה בחורב הוא עננו. מי שענה לאחרון במקתה הוא עננו. מי שענה לפيقוס בקומו מתוד העדרה הוא עננו. מי שענה ליהושע בגלגולו הוא עננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא עננו. מי שענה לדוד ולשלמה בנו בירושלים הוא עננו. מי שענה לאליהו בהר הפרמל הוא עננו. מי שענה לאליישע ביריחו הוא עננו. מי שענה לヨונה במעי הרגה הוא עננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא עננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא עננו. מי שענה לדניאל בגין חאריות הוא עננו. מי שענה למרדי ואסטר בשושן הבירה הוא עננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא עננו. מי שענה לכל הצדיקים ומחסידים וחתמים וחיירים הוא עננו. רחמנא דעגли לעניינו עניא: רחמנא דעגли לתריר לבא עניא: רחמנא דעגли למיכרי רוחא עניא: רחמנא עניא רחמנא חוס רחמנא פָּרָךְ רחמנא שיזב רחמנא רחמנ עלא שפטא בעגלא ובזמן קרב:

נפילת אפים

ויאמר דוד אל גד צר לי מادر נפלה נא ביד יי כי רבים רחמייו וביד אדם אל אפללה. רחום וחנון חטאתי לפניה. יי מלא רחמים. רחם עלי וקבל פחניני: יי אל באפיך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני. חנני יי כי אם אל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי. ונפשי נבהלה מادر ואפה יי עד מתי. שוקה יי חלאה נפשי הושי עני למן מסך. כי אין במעות זכרך בשאול מי יודה לך. יגעתי באנחתך אשחה בכל לילה מטהי בدمעתך ערשי

אםסה. עַשְׂשָׁה מִפְעָס עֵינִי עֲתָקָה בְּכָל צָוֶרֶרֶי. סורו מִמְנִי כֹּל פָּעֵלי אָנוּ כִּי שָׁמַע יְיָ קֹול בְּכִי. שָׁמַע יְיָ תְּחִנְתִּי יְיָ תְּפִלְתִּי יְקִחָה. יְבָשָׂו וַיְבָהַלְוָ מִאֵד כֹּל אַיְבָּי יְשַׁבּוּ יְבָשָׂו רְגֻעָה.

מחי ופסי. ממית ומחיה. מסיק מז שallow לחיי עלמא. ברא כדרתי אבוחי לkniah. אבוחי דמייס אPsi לכאבה. עבדא דMRIID נפיק בקולה. מרה פאב ותביר קולרה. ברך בכרכ אן וסטינן קפה. הא ROI נפשין בגדיין מרדין. עבדא אן ומרידין קפה. הא בעזטא הא בשבייא והא במלקייטה. במתו מנק ברחמן הנפשין. אPsi לכאיין דתקוף עלן. עד דלא גהוי גמירא בשבייא:

מקניש רחמים (מקnisos) יכניסו רחמים לפני בעל ברחים. משמעיי חפלה (הشمיעו) ישמיעו חפלתו לפני שומע הפללה. משמעיי עצקה (הشمיעו) ישמיעו עצחתנו לפני שומע עצקה. מקניש דמעה (מקnisos) יכניסו דמעותינו לפני מלך מתראה בדמעות. (השפלו ותרפו) ישפלו וירבו תחנה ובקשה לפני מלך אל רם ונשא. (הזפירו) ינצירו לפניו ישמיעו לפני תורה ומעשים טובים של שוכני עפר, יזפר אהבתם ויחיה ורעם שלא תאבד שאירת יעקב, כי צאן רועה נאמן קיה לחרפה, ישראל גוי אחד למושל ולשגינה, מהר עגנו אלהי ישענו ופדרנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמייך הרבים משיח צדקה ועף.

מן דבשמייא. לך מתהנן כבר شبיא דמתהנן לשבייה. כלhone בני شبיא בכספא מתחפרקין. ועפּה ישראל ברוחמי ובמתהנוגין. רב לנו שאלתין ובעתין דלא נחדר ריקם מן גדרך. מן דבשמייא. לך מתהנן בעבדא דמתהנן למירה. עשייקי אן ובחשוכא שרין. מרין נפשין מעקthin דנפשין. חילא לית בן לרוציה. מן, עbid בדיל קיימא זגורת עם אהתנא:

שומר יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶר שָׁאַרְית יִשְׂרָאֵל וְאֵל יַאֲבֵד יִשְׂרָאֵל
הַאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. שומר גוי אחד שֶׁמֶר שָׁאַרְית
עם אחד וְאֵל יַאֲבֵד גוי אחד הַמִּיחָדִים שְׁמַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד. שומר גוי קדוֹשׁ שֶׁמֶר שָׁאַרְית עַם קָדוֹשׁ וְאֵל
יַאֲבֵד גוי קדוֹשׁ הַמְּשֻׁלְשִׁים בְּשַׁלּוֹשׁ קָדוֹשׁות לְקָדוֹשׁ.
מִתְרָאָה בְּרָחָמִים וּמִתְפִּיס בְּתָחֳנוֹנִים. הַתְּרָאָה וַהֲתִפְיס
לְדוֹר עָנִי. כִּי אֵין עוֹזֵר: אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חָנָנוּ וְעַנְגָנוּ כִּי
אֵין בָּנֵינוּ מַעֲשִׁים, עֲשָׂה עַמְנֵנוּ צְדָקָה וְחִסְדָּה וְהַושְׁיעָנוּ:

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעָ מָה נָעַשָּׂה. כִּי עַלְיכָה עַיִנֵּינוּ: זֶלֶר רְחַמִּיךָ
יְיָ וְחִסְדֵיכָה כִּי מַעוֹלָם הַמֶּה. יְהִי חִסְדְךָ יְיָ עַלְינוּ כַּאֲשֶׁר
יְחִילָנוּ לְךָ. אֶל תִּזְכֵּר לְנוּ עֲוֹנָתָ רָאשָׁנִים מִהָר יִקְדְּמוּנוּ
רְחַמִּיךָ כִּי דְלוֹנוּ מָאֵד. חָנָנוּ יְיָ חָנָנוּ כִּי רַב שְׁבָעָנוּ בּוֹזָן.
בְּרָגֹז - רְחָם תְּזִפּוֹר. כִּי הַוָּא יִדְעָ יִצְרָנָה. זָכוֹר כִּי עַפְרָן
אָנְחָנוּ: עַזְזָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל דְבָר בָּבּוֹד שְׁמָךְ וְהַצִּילָנוּ
וּכְפֵר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ.

יתגַּדֵּל וַיַּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רְבָא. בְּעַלְמָא דֵי בְּרָא כְּרוּזָתָה, וַיַּמְלִיךָ
מַלְכִוָּתָה וַיַּצְמַח פּוֹרָקָנָה וַיַּקְרַב מִשְׁיחָה. בְּתִיכְיוֹן וּבְיוֹמִיכְיוֹן וּבְכִיְיָ
דָּכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּצַגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. יְהָא שְׁמָה רְבָא
מַבָּרָךְ לְעוֹלָם וּלְעַלְמִיאָ עַלְמִיאָ. יַחֲבֹךְ וַיַּשְׁפַּח וַיַּתְפָּאַר וַיַּתְּרַומֵּם
וַיַּתְּנַשֵּׁא וַיַּתְּהַדֵּר וַיַּתְּעַלֵּה וַיַּתְּהַלֵּל, שְׁמָה דִּקְוָדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְעַילָּא
מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא, דָּאַמְּרֵין בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: תַּתְּקַבֵּל אַלְוֹתָהוּן וּבְעוֹתָהוּן דָּכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֶבְוָהוּן דֵי
בְּשָׁמְנִיא וְאָמְרוּ אָמֵן. יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִן שָׁמְנִיא וְחַמִּים טוֹבִים, עַלְינוּ
וּעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עֲזָשָׂה שְׁלוֹם בְּמַרְוּמִיו הַוָּא יִعָשָׂה שְׁלוֹם
עַלְינוּ וּעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן: